

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 22.

Z KRAKOWA DNIA 18 MARCA 1818 Roku WE SZRODĘ

— Z Krakowa. —

W ciągu dalszym posiedzenia Seymu Prawodawczego dnia 10 Lutego r. b. JW. Felix Stotwiński Reprezentant Gminy Okręgowey Chrzanów przymawiając się do rozpoczętej przez Izbę Prawodawczą decyzji zasad prawa kryminalnego, przedstawił, aby *Kodex* kryminalny w kraiu wolney Rzeczypospolitey Krakowskiej ugrontowany był na zasadach następujących:

1. Aby, gdy czyny karygodne, albo wprost, to jest bezpośrednio prawa publiczne, albo prywatne, albo też tylko urządzenia do zabezpieczenia tychże praw zmierzające naruszają, wszelkie przestępstwa w tym sposobie rozgatunkowanemi i udeterminowanemi zostały, iżby za zbrodnią (*Crimen*) poczytanem było, każde przestępstwo prawa publiczne czyli rządowe gwałtujące, za *wysiępek* (*delictum*) każde przestępstwo prawa prywatnego naruszające, za *przestępstwo policyjne* (*reatus*) wszystko to cokolwiek przeciw się postanowieniom Rządu do zabezpieczenia tychże praw zmierzającym. A gdy prawo Rządowe o prawach publicznych, a

prawo prywatne o prywatnych nauczając, tem samem wszelkie czyny tymże prawom przeciwne wykazuje; przeto stosując różne czyny też prawa naruszające do powyższych wyobrażeń zbrodni, występku i przestępstw policyjnych, wszelkie przestępstwa, a zatem i te które w dzisiejszym *Kodexie* umieszczonemi nie są, w *Kodexie* kryminalnym teraz się ułożyć mającym rozgatunkowanemi i obiętymi będą.

2. Aby pewna część *Kodexu* kryminalnego zawierała w sobie iak najdokładniejsze urządzenia wszelkim zbrodniom i występkom przeszkadzające, z pierwszych zasad nauki Policyi, doświadczenia i polityki wyczerpnione, bo dobru publicznemu więcej na tem zależy, aby zbrodniom przez mądre ustawy policyjne zapobiegano, a niżeli od takowych przez najostrzejsze kary wstrzymywano.

3. Aby w imputacyi przestępstw wszelkiego rodzaju, uważano bardziey na to czyli osoba popełniła przestępstwo, to jest czyn zewnętrzny, od icy woli zawisły, a ustawie karney przeciwny, bez względu iaki włożeniu tegoż czynu miała zamiar, bo przedmiotem Sądu zewnętrznego mogą

bydź tylko czyny zewnętrzne, dobre zaś lub złe zamiary tylko sumieniu przestępcy wiadomymi bydź mogą. Doświadczenie nauczyło, że na zasadzie braku złego przedsięwzięcia, zbrodniarzy nawet uniewinniano.

4. Aby w wymiarze kary uważano iedyne na niebezpieczeństwo przestępstwa, a rodzajow kar tyle ustanowiono, ile potrzeba zdalnych i potrzebnych środków do wstrzymania od czynów bezpieczeństwa publiczne, lub prywatne naruszających. Tey zasadzie przeciwną jest ustawa karna dotąd obowiązująca, która wszelkie zbrodnie i występki karą śmierci, lub więzieniem sankcyonuje. Niektóre bowiem występki, jakimi są, pojedynki, nadużycie władzy urzędowej, potwarz i t. p. szczególną karą zagrożonemi bydźby powinny, ieżeli weyżrzemy w właściwe ich źródło, karę do nich, równie jak Doktor lekarstwo do choroby zastosujemy.

5. Aby tam, gdzie zachodzi zbieg czyn karny łagodzących okoliczności, dla których Kodex dzisiejszy karę zmniejszać, lub zmieniać dozwala, przestępcy tylko droga łaski zostawioną była, w przeciwnym zaś razie przestępcę na zasłużoną karę osądzony teyże karze poddanym został, bo Prawodawca tylko czyny zewnętrzne ustawom przeciwne zważać powinien, lecz w okoliczności przestępcy wglądać nie jest obowiązany.

6. Aby kary więzienia i ciężkie roboty pewnym rodzajom zbrodni i występkom zagrożonemi bydź mogące w stydu zupełnie niepozabawiały, w przeciwnym bowiem razie odbiera się przestępcy najmocniejsza pobudka do moralnego życia. Przestępcę wyzuty ze wstydu, nie będzie

już nigdy pożytecznem, owszem musi bydź szkodliwym Towarzystwa członkiem. Ztego względu, takowym nawet przestępcom, po odbytey karze prawa cywilne, a nawet polityczne i wszelkie ich godności nabyte zapewnionemi i zachowanemi bydźby powinny.

7. Aby przestępcy stosownie do swych zdalności i zdolności zatrudnionemi byli; aby społeczeństwo wszelkie przestępcom, ieżeli niezupełnie przeszkodzonem, tedy przynajmniej jak najsłóśowniej dozwolonem było; oto szczególniej starano się aby przestępcy ulegający zastużonem karom, po ich odbyciu wrócili do społecznego związku poprawieni. a oraz do prowadzenia uczciwego życia zdalnymi, bo ieżeli sankcyja Ustaw karnych, jest głównym dobra publicznego celem, tedy nierównie ważniejszym jest poprawa Przestępców, ieżeli ci przez dobroczynną opiekę Rządu, do prawnego i moralnego życia zwróconemi będą.

Poczem Izba Prawodawcza przystępując do decyzji przedstawionych zasad do prawa Kryminalnego zamieniła iednomyślnie w prawo:

1. Nowa Ustawa karna w sprawach pod reządzenie przychodzących o przestępstwa przed terminem do obowiązowania ogłoszonym popelnione może służyć za prawidło Sądom, ale w tych tylko przypadkach, gdzieby podług nowej Ustawy lżejsza wypadła kara niżeli podług ustawy dziś obowiązującej.

2 Dla zbiegu wielu obciążających, lub karę łagodzących okoliczności rodzaj i stopień kary zmieniony bydź nie może.

3. W powszechności współnicy iakowego przestępstwa polegac będą tey samey

karze, co i sami sprawcy.

4. Sam zamiar popełnienia zbrodni, któryby się wykazał przez czyny zewnętrzne, a już złą myślą zaczął być skutecznym, chociażby samo dokonanie czynu dla okoliczności przypadkowych, i od woli sprawcy bynajmniej niezależnych, nienastąpiło, o jeden stopień łagodniejszą karą karany być może.

5. Podobny zamiar popełnienia występku, może być łagodniejszą o jeden stopień karą karany.

Co do pytania: czyli successorowie przestępców winni są z majątku zmarłych swych poprzedników zapłacić karę pieniężną, jeżeli ta wyrokiem prawomocnym za życia skazanego zapadłym, nakazana była?

Po odczytaniu opinii Komitetu prawodawczego, iż winni są zapłacić, ale aż po zaspokojeniu wszystkich innych wierzycieli.

J.W. Słotwiński, Reprezentant Gminy okręgowej Chrzanów, oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu prawodawczego wniosł: iż gdy kara tylko samego przestępcę dotyczyć powinna, gdy obowiązek wypełnienia kary jest naysobistszym, gdy żądanie zapłaty tylko z tytułu umowy, lecz z tytułu kary do successorów, jako niewinnych podług pierwszych zasad sprawiedliwości stosowanym być może, przeto jest zdania, iż successorowie kary pieniężnej płacić nie są obowiązani.

Przystąpiono do wotowania sekretne-go, i 27 głosami przeciwko 5 zamieniła Izba w prawo:

Successorowie przestępców winni są z majątku zmarłych swych poprzedników zapłacić karę Pieniężną, jeżeli ta wyrokiem prawomocnym za życia skazanego

zapadłym, nakazana była, ale dopiero po zaspokojeniu wszystkich innych wierzycieli zmarłego.

Następnie postanowiła Izba prawodawcza iednomyślnie:

1. Kara na przestępcę w przypadku popełnionych kilku przestępstw różnego rodzaju, podług tego rodzaju przestępstwa, które cięższą za sobą ciągnie karę wymierzona być powinna, mając iednak wzgląd na inne przestępstwa, które jako okoliczności obciążające winny być uważane.

2. Kraiowiec za przestępstwo chociaż w prawdzie w obcym kraju popełnione lecz na dobro kraju tutejszego szkodliwy wpływ mające, za dostrzeżeniem go, podług ustaw tego kraju, którego łagodniejszą stanowi karę winien być karany.

3. Cudzoziemiec, za popełnione za granicą przestępstwa, które na stan tutejszego kraju, żadnego wpływu szkodliwego nie mają, dostrzeżonym w tym kraju, nie będzie mógł być karany, ale na żądanie powiaten być właściwemu Rządowi wydany, jeżeli przestępstwo zbrodnią stanowi.

4. Kraiowiec, dopuszczający się iakowego przestępstwa, na kraiovcu równie za granicą bawiącym, może być za swym do kraju powrotem skarżonym i karany, jeżeli nie był skarżonym i karany w kraju obcym.

5. W pewnych przypadkach areszt policyiny domowy, z obowiązkiem nieoddalenia się z domu, lub z dodaniem straży policyiny do zamieszkania osądzonego, może mieć miejsce.

6. Areszt policyiny, będzie mógł być krótszy nad godzin 24, ale dłużej nad miesiąc ieden być nie może.

7. Areszt policyjny może być za-
ostrzony, albo chłostą cielesną, albo po-
stem o chlebie i wodzie, albo konfiskatą
pewnych zabranych przedmiotów.

8. Przestępca trzy razy pol cywią ka-
rą karany, za czwartym dopuszczeniem się
tego samego przewinienia policyjnego, wi-
nien podpadać karze poprawczej.

8. Chłosta cielesna, jako kara policyj-
na uważana nie może być większą, jak
plag dwadzieścia,

10. Chłosta cielesna, jako zaostrenie
kary uważana, nie może przechodzić liczbę
plag dziesięciu.

10. Słotwiński, Reprezentant Gminy
okręgowej Chrzanów, przymawiając się
przedstawiciel: iżby zaostrenie kary chłostą
cielesną zostawione było roztropności Sęd-
ziego i opinii urzędnika zdrowia, a to z
powodów, iż celem zaostrenia kary jest,
ażebym przestępca zwyczajną karą, bar-
dziej czuć się dals, i przez chłostę cielesną
szczególniej poprawa przestępca, za-
mierzoną bywa; pierwsze zaś, jak dru-
gie, zależy od potrzeby, a zatem od mo-
cniejszej, lub słabszej organizacji prze-
stępcy; skuteczne zaś zastosowanie za-
ostrzenia tego rodzaju, nie tylko od roz-
tropności Sędziego, ale także od zdania
urzędników zdrowia zawisło, ile na ie-
dnych wcale, na niektórych jedna, lub
dwie, trzy, plagi, a na innych kilkadzie-
siąt, nawet skutkować niemoga.

Dalszy ciąg w następnym Numerze
Gazety będzie umieszczony.

Leon Chwałibogowski,

Sekretarz Sejmowy.

Z Warszawy d. 10 Marca.

Wypis z Rozkazów dziennych dowo-
dzą Pol.kiego Jego Cesarzewicowskiej Mo-

ści W. Xięcia Konstantego.

Data z Marca 1818.

Za Najwyższym Rozkazem.

Umieszczeni zostają

W jeździe: W pułku 1szym strzelców
konných, przykommenderowany do tegoż
pułku, porucznik Niedozielski.

W pułku 2gim strzelców konných,
przykommenderowani do tegoż pułku, pod-
porucznicy: Ziolkowski i Murzynowski.

W pułku 4tym strzelców konných,
przykommenderowani do tegoż pułku, po-
rucznicy: Wydźga i Bielski.

Przeniesiony zostaje

Przykommenderowany do pułku 4go
strzelców konných, Kapitan Wyderowski,
do korpusu żandarmeryi, w miejsce Ka-
pitana Bleszyńskiego, przeszłego na Re-
forme.

Przechodzi na Reformę

Dla słabości zdrowia

W piechocie: Z pułku 8go liniowego,
porucznik Saeffer.

Otrzymują żądane dymisyje

Dla interesów familijnych

W sztabie głównym: Z części Kwa-
termistrza Jeneralnego, Kapitan Stanisław
Plater.

W Gwardyi: Z pułku strzelców kon-
nych, Kapitan Jakób Matłazyński.

Dla słabości zdrowia

Z Pułku Grenadverów, Kapitan Wa-
lenty Brochocki, w stopniu podporucznika
z pozwoleniem noszenia munduru —
Z tegoż pułku, porucznik Ignacy Trzcini-
ski, w stopniu Kapitana, z pozwoleniem
noszenia munduru.

W piechocie: Z pułku 8go liniowe-
go, podchorąży Ignacy Wieruski, w sto-
pniu podporucznika z wojska.

W jeździe: Z pułku 4go strzelców konnych Kapitan Piotr Trawiński, porucznik Antoni Schultz i podporucznik Jan Kosicki. — Z pułku 4go Ułanów porucznik Józefat Kadłubiski.

Dla interessów familiynych

Z pułku 1go strzelców konnych, podporucznik Michał Szczepański. — Z pułku 2go strzelców konnych, podporucznik Kazimierz Rewieński. — Z pułku 3go strzelców konnych, podporucznik Stanisław Kowalski. — przykommenderowany do tegoż pułku, Kapitan Romuald Wągrowski. — Z pułku 4go strzelców konnych, podporucznicy: Teodor Ossowski i Józef Czarniecki. — Z pułku 4go Ułanów, podporucznik Leopold Sadłucki.

W korpusie Artylleryi i Inżynierów: Z kompanii zgiej pozycyney pieszey, porucznik Michał Jagmin, w stopniu Kapitana; z pozwoleniem noszenia munduru.

Delegacya Administracyina w Zastępstwie Rady Stanu Królestwa Polskiego

W skutek ustawy Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego 1816 r. Art: 38 podaje do wiadomości stron interessowanych, iż następujące sprawy podiey ostateczne wyrokowanie oddane, na wskazęę wpisane zostały:

Z Dzierżawnych.

1. Jabłkowskiego Naddzierżawcy Ekonomii Brodnia wraz z poddzierżawcami, w Woiewództwie Kaliskim.

2. Rayskiego Naddzierżawcy Ekonomii Lelów, w Woiew: Krakowskiem.

3. Kwiatkowskiego Naddzierżawcy Ekonomii Raków, w Woiewódz: Mazowiec.

4. Lewieckiego Dzierżawcy dobr Narodowych Nasiechowice, w Woiew: Krak.

5. Grabińskiego dożywnotnego Possessora Starostwa Szyce, w Woiew: Krak. Następnie zapadłe ostatecznie wyroki w sprawach, iako to:

Z Dzierżawnych,

1. Dla Jakutowicza byłego Naddzierżawcy Ekonomii Zbików.

2. Dla Papien Sakramentek dzierżawiących folwark Macieżyż;

3. Dla Sukcessorów Dybusa, byłego poddzierżawcy Klucza Borzęcin, tu w Warszawie ustanowionym Pełnomocnikom dołączone. Zaś

4. Dla Zakrzewskiego terażniejszego Naddzierżawcy Ekonomii Zbików, do Kommissyi Woiew: Mazowieckiego.

5. Dla Kordaszewskiego poddzierżawcy folwarku Ożarów, do Kommissyi Woiewództwa Mazowieckiego;

6. Dla XX. Kamedułów z Bieniszewa poddzierżawców klucza Wola Łaszczowa i Bielawy, do Kommissyi Woiew: Kalisk.

7. Dla Martyniego Naddzierżawcy Ekonomii Koziegłowy, ustanowionemu Pełnomocnikowi do Jwanowic w obwodzie Wieluńskim przestane zostały.

Ponieważ z mocy postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 4 Marca 1817 r. Władze skarbowe stosownie do ustawy z dnia 20 Lutego 1816 r. w obrachunkach z dzierżawcami *liquidum* na teraz nie stanowią, lecz takowe rachunki w ogólności z opinią tylko Dyrekcyi Jeneralney dóbr Rządowych do Delegacyi Administracyney dla ostatecznego rozpoznania, odsyłane być powinny; uznana przeto Delegacyia potrzebnem nietylko o każdej wprowadzony do siebie sprawie dzierżawców przez pisma publiczne zawiadomić, ale nadto odziasnie, bezpośrednio przez poczty

każdego wzywa; ażeby w przeciągu dni 20 od czasu doręczenia wezwania poddał obronę przeciwko wnioskowi Dyrekcyi Jeneralney, któremiby się uciążonym bydź sędził.

Gdy Ossman byty Naddzierżawca Ekonomii Mazew, oraz Raczyński byty dzierżawca folwarku Romartowa do wspomnioney Ekonomii należącego, zawiadomieni przez Gazety o wytoczonych ich sprawach obrachunkowych, do Delegacyi Administracyney dotąd się nie zgłosili, a miejsce terażniejszego ich mieszkania jest niewiadome; dla czego wezwanie Delegacyi, od wręczenia, którego termin dwudziestodniowy miałby bydź rachowanym, przestane bydź nie może; ostrzega zatem Delegacya Administracyjna wspomnianych dzierżawców Ossmana i Raczyńskiego: iż jeżeli się do dnia ostatniego b. m. nie zgłoszą, zaocznie sądzonemi będą.

Działo się w Warszawie dnia 8 Mca Marca 1818 roku.

(Podpisano) *Wybiicki S. W. P.*

(Podpisano) *Misiewicz Pisarz.*

Palszy ciąg wyszczególnienia Posłów Deputowanych na Sejm następujący wybranych od Zgromadzeń politycznych, których Protokóły są dotąd nadesłane i przez Senat zatwierdzone.

Z Województwa Podlaskiego.

Postawie.

Z Powiatu Łosickiego: Francisz: Obniski.

Z Województwa Kaliskiego.

Deputowani.

Z Okręgu Gminnego Miasta Piotrkowa: Józef Kaczkowski.

Za Zgodność

Sekretarz Jeneralny Kommissyi

Rządowej Spraw Wewnętrznych i Polityki

Aug: Karcki.

Oj brzegow niższej Elby d. 6 Marca.

Wielki Xże Meklenburgsko-Szweryński zwołał Sejm na d. 21 Marca do Sternberga, który zatrudnić się ma następującemi przedmiotami: 1) zwyczajnemi podatkami; 2) rozłożeniem nadzwyczajnego poboru; 3) urządzeniem hipoteki; 4) ułożeniem kredytowey kassy do br rycerskich; 5) urządzeniem sądu najwyższej appellacyi; 6) zniesieniem poddaństwa.

W całej Szwecyi wykonana została z największym zapalem przysięga wierności nowemu Królowi. W wielu okolicach przychodzily z mężami żony z dziećmi, dla wykonania przysięgi. Gdy im urzędnicy oświadczyli, iż sami tylko mężczyźni wykonać mają przysięgę, odpowiadały one: Niech nam przynajmniej wolno będzie z dziećmi naszymi wznosić do Nieba ręce, o błogostawieństwo dla drogiego naszego Króla. Tak czystą składa lud Szwedzki nowemu-swojemu Monarsze przysięgę, w którym uznaje nie tylko Monarchę i Obywatela, ale przyjaciela i dobroczyńcę ludzkości.

PUSTELNIK Z FLORYANSKIEY ULICY.

Zaraza krytyczna.

W Krakowie dnia 8 Marca 1818.

Ze ludzie chorują dzisiaj (na znawców, krytyków i autorów, to raz już powiedziałem, i nie mogę wstrzymać się od powtórzenia. Szerzy się coraz bardziej niestety! ten zaraźliwy pomor, zagrażający wszystkim, co lubią najmniej szarżować od deski do deski przeczytać, każde usłyszane zdanie rozstrząsnąć; widoczną niestrawnością. Naypowszechniejszy jednak i nayszkodliwszy, tak dalece, że niczem niepodobny do uleczenia rodzaj wspomnianych trzech chorób, jest *Krytyka żół-*

ciowa.) Ta dzieli się jeszcze dwójako: na *pusłq i odwetną*. Pierwsza złożyła swoje siedlisko po wszystkich miejscach publicznych i tylko z ust wychodzi; druga żarzą pisma peryodyczne, i jest owocem obrażonego pióra. — Od pierwszej mało dzisiaj widzimy osób wolnych; przychodzi się ona szczególnie do głów ograniczonych, pastwi się nad tak nazwanym rodzajem: *fanfaronów, pseczeniarzy, totum-factich, wscibskich*, którzy nią tylko oddychając, niezostawiają nic bez przyłożenia swoich trzech groszy. Żarzą bardzo niebezpiecznie szkolną młodzież, a nawet zupełną ciemnotę, na łonie błogostawoney spokoyności zasypiającą, z miłego snu przebudza. — Drugiey nawet uczeni padają dzisiaj ofiarą. Początkowemi iey znakami nader widocznemi, ażeby od razu nieuderzyły; spostrzegać można często: urojoną urazę, chęć zemsty prowadzącą piarza w las obłąkania; wszystko cokolwiek on napisze, zaraz ptowie, żółknie, i naostatek ziębnie... Jednem słowem: jest to zupełna febra żółądkowa; zaczyna się od gorączki, a kończy się na zimnym dreszczu. Cierpiących ją tak dzisiaj mamy wielu, że w krotce wszystkie Pamiętniki, Gazety, Tygodniki, i t. p. będą musiały ugiąć się pod iey ciężarem, a to tem pewniey, że miłość własna jest głównem iey narzędziem. Nie masz przedmiotu, nayrozsądnieyszą krytyką nazwać się mogącego, któryby nie ściągnął na siebie żółciowey odpowiedzi, skoro tylko draśnie tę leymość Dobrodziycykę. Ludzie powodowani obrażoną miłością własną, puszczają się dziś na oślep w ten niebezpieczny zawód pomimo przewidywania sromotnego upadku na samym wstę-

pie. Zwyczajnie do gorączki łączą się niejakie marzenia; febra zimna uwalnia od nich, lecz gorsze zostawia ślady, bo przywidzenie jest jedney; dziwactwo, drugiey... Widzielismy niedawno w jednym z oczystych Pamiętników, roku 1818, do czego miłość własna, niedoprowadzi przez swoje chytre podżegania? Spoyrzmy na poboiowisko stoczoney walki jednego dawnego pisma polityczno peryodycznego, z nowo dziś wychodzącym; iak tam z obu stron widać było rozniecone płomienie miłości własney!... Krotko mówiąc; na tę chorobę niemasz innego lekarstwa, iak tylko zakazać zupełnie prawdę mówić, a iasniey tłumaczyć się, zakazać nawet krytyki naybezsronnieyszey. Wyrażnie powinno być wzbronione zastanawianie się nad pismami świeżo wychodzącemi, zostawić to rowney dalekiey potomności. Recenzya dzieł teatralnych powinna być z kraiu wypędzona. Uchoway Boże! aby kto poważył się powiedzieć wierszopisowi, że nie jest dosyć szczęśliwy; że w przekładzie iey, lub owey tragedyi słabo oddał niektóre myśli Autora, że w dziele iego przebił się widoczne uchybienia przeciw dobremu smakowi..... Smiatek dostanie w odpowiedzi: "Ze się niezna, że nie niezrobił sam, a drugich prace rozstrząsa, że jest zuchwałym, bieżczelnym, i t. d. t. d. i t. d.

Lecz wróćmy do pierwszego rodzaju nieszczęśliwey zarazy, wróćmy się do *ryzyki pustey*.... Kto chce iey nasłuchać się do sytu, niech teatr nasz odwiedzi. Coza mnostwo zdań, wyroków, nagan, pochwał, ograniczonych uwag, niedorzecznych porównań, brzmi w pośrodku światłego zgromadzenia patrzących!... Tu wi-

dzisz Autora, którego sztuka zimno przyjęta za pokazaniem się na scenę, chociaż w najweselszey i najpowolniejszy sukience; (rozumie się pod tytułem szczególnym) odrazu nagłą śmiercią skończyła byt swój na ziemi; iak z srogością rozjątrzoney indyki, gani najlepsze i zoklaskami przyjęte myśli w Glińskim i Radziwiłownie!.... Rozpartłszy się, pod którą lożą Parterową, chociaż wosk ze świec spadający na głowę, ciepłe mu czyści dotknięcia; przygania oziębłe niedosyć mocnem wyrażeniom Trepki w prowadzonego przed Cesarza Rossyi, lub Tarnowskiego z Kmitą!.... — Tam Pan Kleofasz nieochrzesany jego stronnik, w głos zdanie swoje wynurza, iak dalece jest niższym Feliński w swojej Barbarze, od Arnolda w Germaniku, chociaż drugi mimo istotnych talentów przeczytawszy Barbarę, możeby iey połowę przyjął za swoją całą Agryppinę!... i choć nasz Pan Kleofasz, z gazet tylko posiada wiadomość o Germaniku. Spoyrzmy po drugiej stronie otę siedzi przy samey orkiestrze iakiś wąsaty Jegomość, i poprawiając swoich ozdób mających znamionować odwagą na głos do innych rzecz: "Patrzcie *W Państwo: nie jest że to obelga narodowości i tak jak Pani Chrzanowska?... Kobieta ryce rzom niemęstwo wyrzuci!... Jak można ścierpieć podobne nieprzyzwoitości!....*, Tu Młodzik, podobno w połowie dopiero swojej wiosny, a tym samym i zawodu szkolnego, podniosłszy w górę chustki naszy do innych dwóch towarzyszków obracając się rzecz: "Już mnie ten teatr nudzić zaczyna; niewiedziałem nic podobnie suchego iak ta-

gra naszych aktorów. — " *Prawda, że nasi aktorowie są tak dalecy ieszcze doskonałości iak *W Pan* ukończenia szkół dalekim iest. Lecz skądże to stanowiące zdanie; odrzecz mu iakis podszły *szlachcie w Kapocie* z porcellanowemi guzami; *Kiedy sie mi iest wiadomo, *W Pan* cprocz Krakowa, ledwie że Proszowice widziałes?...* , "Prawdę świętą powiedział ten szlachcie z porcellanowemi guzami. Takich znawców mnoży się u nas; codzień straszniejsza liczba. Pan Tadeusz, człowiek tak mało mówiący, tak zimny, tak obojętny, a przecież i on sądzi orzeczech, tonem rozstrzygającym. Upierał się raz do ostatniego, że Klara z Hocheneichen, daleko iest pełniejsza wybornych sytuacyi, niż Alzyra Woltera. " *Co mi zapodobienstwo rzecz Zamora spotykającego się z Gusmanem, do Adelungena stawającego przed Henrykiem!... Tom ten same żale rozwodzi, i iawną okazuje do przeciwnika nieśmiałość (??) Adelungen nie obwitaąc w bawelnę wprost Henrykowi oświadczając: że iest młodzik rozpustny, głupiec.... i t.d. —* "*

Jednem słowem niechay znika:
Ta Jeymość Pani Krytyka.
Jey cel mylnie zrozumiany,
Roznosi same nagany,
Lub tak nikczemne pochwały,
Ze człowiek wzdryga się cały
Słyszając tamto, albo owo!...
Lepiej omur wytniv głowę,
Niżeli masz prawić od rzeczy...
Żaba, co połąkach skrzeczy,
Muiey zrazi przez swe skrzekanie,
Jak ograniczone zdanie.....,

XTZ.

Zwyczących trzymać Gazetę Krakowską od 1go Kwietnia r. b. uprasza iey Redakcyia o łaskawe wczesne się zgłaszanie.

DODATEK

DO N¹⁰ 22.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 18. MARCA 1818 Roku WE SZRODĘ.

Z Paryża d. 27 Lutego.

Marszałek Macdonald, Xże Tarentu, zdał izbie Parów w imieniu wyznaczoney Kommissyi sprawę względem projektu do ustawy zaciągu do woyska. Po skończoney przez niego mowie, zapisało się zaraz 36 mowców do mowienia za, lub przeciw projektowi. Xże Tarentu mowił za przyjęciem projektu z odmianą tylko, aby oddaleni od służby i żonaci nie byli pociągani do służenia w korpusie weteranów, i żeby starszeństwo w służbie do stopnia tylko kapitana dochodziło.

Pędzenie wódki z ziemniaków, dozwolonem znowu jest we Francyi.

W Lyonie oddalono wiele Xięży od obowiązków.

Belgicki officer, P. Croquemburg, dawniey pułkownik w służbie Francuzkiej, który przed kilku miesiącami odebrał rozkaz opuszczenia Paryża, i niedawno z Lordem Kniaird tu przybył, został tu w tej chwili, kiedy się na teatr wybierał, uwięziony i ma być powtórnie do Belgii wyprawiany.

Uwięziono tu znowu 3 osoby, na kto-

re pada podejrzenie wystrzelenia do Xcia Wellingtona. Ostatni miał enegday naradzenie z połami Sardyńskim i Badeńskim.

Monitor i inne nasze piśma doniosły urzędownie o śmierci Króla Szwedkiego, Karola XIII i o wstąpieniu na tron teraz panującego Króla Karola Jana.

60 Francuzow. którzy znajdowali się w służbie Angielskiej, powrocili z Anglii do Francyi.

Brat bawiącego w Magdeburgu, byłego Ministra wojenego Francuzkiego Carnot, mianowany został jenerałem porucznikiem.

Na Hiszpańskiej polakrze Minerwa, pod Kapitanem Dols, która powracając z Gwadelupy do Bordeaux zawinęła, przybył syn Juliana Grey, Króla narodu Kapitalao, nad brzegiem Malaguetta w Afryce. Jest to 24to letni, czarnego koloru i uymięćgo charakteru młodzieniec. Oyciec powierzył go Kapitanowi Dols, aby odbył z nim podróż przez Francyją, a potem mu go odwozł. Jezeliby zaś w przeciągu podróźowania umarł, tedy ma mu głowę

oderżnąć i w bezce ią przywieść. Kapitan Dols oporządza go w Bordeaux, stosownie do jego stanu.

Z Frankforta d. z Marca.

Panujący teraz Król Szwedzki donosił Seymowi Niemieckiemu w łacińskim liście o swoim na tron wstąpieniu.

Angielski poseł przy Seymie Niemieckim, P. Lamb, podał temuż seymowi notę, w której żali się, że miasto Frankfort niedopełnia postanowień Kongresu a mianowicie względem Izraelitów, którzy podali Seymowi w tej mierze przełożenia. Gdy oprócz tego rzecz ta miała być w krótcie rozstrzygnioną, przyspieszy łązatem ta nota Trzy Dwory, której dawniej wstawiały się za sprawą Izraelitów, Rossyyski, Austriacki i Pruski, nie tą razą nie podały. — Rzezony Sejm trudni się dotąd ustanowieniem wojskowej siły związku Niemieckiego, względem którego składają posło wie zdania swoje.

Las Cases ciągle tu jeszcze bawi. Oby, które miały sposobność mowienia z nim o Bonapartem, powzięły od niego, iż większa część głoszonych przez gazety wieści o postępowaniu Bonapartego na wyspie S. Heleny jest zmyślona; bardzo spokojnie, podług jego zapewnienia, stożcie on się do swojego przeznaczenia. — Pisma Niderlandkie gloszą niektóre anekdoty o Bonapartem, które mają także od Las Cases pochodzić. Jak n. p. w początkach przewymował chętaie Angielskich officerów u siebie; ale gdy wyczytał w Angielskich gazetach uszczupliwy opis swojego życia na wyspie S. Heleny, sądził, iż odwiedzających go podali gazetiarzom tę materyją, i postanowił nikogo do siebie nie przypuścić. — Pewnego razu rozmawiając z Bertrandem i Las Cases o wypadku, który

go na wyspę S. Heleny sprowadził, rzekł: "Uczyniłem wszystko, co byłem ludowi Francuzkiemu winien?... Nie powinienem był zań umrzeć?... Wielkie dla mnie uczynił ofiary!... Lecz mnie także opuścił... Nie, myślę się; dwa razy maie opuścić; o pierwszym razie nie mówiłbym, ale czyliż drugą razą nie powinien był tego naprawić?.. — Inną razą rzekł, iż miał myśleć złożyć koronę pod warunkiem otrzymania na własność Korsyki. — O Lvonie mowi z wielkim przywiązaniem, dodając, iż wielkie miał plany względem tego miasta, które powinno być stolicą Galii i Włoch. — Innego razu rzekł: "Scigano tylko wewnątrz miecz rewolucyi, przed którym cała Europa drżała.."

Z Madrytu d. 12 Lutego.

Zadney nie podlega już wątpliwości, że rozboynicze krále na brzegach Afrykańskich czynią wspólne przygotowania do obrony przeciw środkom, które gabinety Europejskie przeciw nim od niejakiego czasu pomiędzy sobą umawiają, a względem których zdają się być dekladnie uwiadomionemi. Poseł Algierski Sid: Hag Juffe, który wyprawiony został do Tunisu dla położenia końca trwającej od 12 lat pomiędzy obiema rządami uporczywey waśni przez proponowany pokój, miał tam mowę, w której między innymi wyraził: "Liga którą Europejskie Mocarstwa przeciw nam kojarzą, wymaga koniecznie, aby prawdziwey wiary dzieci połączyły się z sobą do wspólnego odporu i wzajemney obrony, aby zapomniały dawney urazy i czczy punkt honoru powszechney i wzajemney sprawie poświęciły. Muszą się na przyszość za ieden tylko lud z dobrych złożony braci uważać, którzyby w każdej chwili gotowemi byli

do bronięcia ziemi ojców naszych i poświęcenia majątków i życia dla Ojczyzny. Algierczycy widzą, iż nieszczęsna ich wojna przeciw Tunis ściągnęła na nich zemstę Proroka, i dla zatarcia swojego przestępstwa i złagodzenia gniewu Mahometa, postanowili odstąpić dawnych swoich pretensy i prosić was o pokój i przyjaźń. — Mowa ta sprawiła pożądany skutek i zaraz pomiędzy obiema krajami zawarty i ogłoszony został pokój.

Pszenny	24	—	22	—	20	—	18	—
— Zyto	18	—	17	—	16	—	14	—
— Jęczmienia	18	—	17	—	15	—	14	—
— Owsa	11	—	10	—	15	—	10	—
— Jagiel	36	—	34	—	32	—	28	—
— Grochu	19	—	17	—	16	—	15	—
— Rzepaku	36	—	34	—	32	—	30	—

Bieg Pieniedzy w Wiedniu d. 11 Marca.

Czer. Zł. Hollenderski Szeinami Zł. r.	
Czer. Zł. Cesarzki.	
Moneta konwencyjna za 100 . Zlr.	284 1/2

W Krakowie d. 16 Marca.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant Złp.	19 gr. 6.
— delto Cesarzki	— — 18 — 22.
Fryd. Pruskie	— . 33 — 16
Luidor	— . 36 — —
200 frankowy	— . 31 — 6
Szeiny Wiedeńskie za 100	— . 271 — —
Złoty rylski Szeinami	— . 1 — 14

Unio 16 i 17 Marca 1818.

Cons obot rotno, o gatanu os Targo w Krakowie sprzedawany.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie Rządzającym, Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Podaje do Publiczney wiadomości, iż stosownie do Rozporządzenia Rządzającego Senatu z dnia 7. Marca r. b. do L: 672. w dniu 1. Kwietnia r. b. odbywać się będzie w Biórze Wydziału Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości od godziny 10 ranney Publiczna Licytacya na wypuszczenie w Antreprzyzy reperacy Kościoła Parafialnego w Zielonkach, a to od Summy szacunkowej, anslagiem gyrachowanej fp: 2954. gr: 21 przy pomocy pieszay i ciaglej pańszczyzny. — Mający przeto chęć podjęcia się teyże reperacy, meią się w miejscu i czasie oznaczonym stawić, opatrzeni w Vadium 10. części Summy szacunkowej odpowiadający, gdzie obliższych Warunkach teyże Licytacyi Informacyą o trzy-maia. — w Krakowie dnia 18 Marca 1818 r.

X. Łancucki S.
Dawowski, S. W.

Assesor Trybunału Cy. I. Inst. Woiewod. Krakowskiego Wyrokiem Trybunału te-góż w sprawie W Maryanny Cieskiej Panny doletniej O. K. P. w Rachwałowicach Powiecie Szkalbmierskim i Obwodzie Miechowskim Woiewod. Krakowskim, tudzież A-polonii z Cieskich W. Stanisława Gostkowskiego Małzonki w Asystencyi tegóż działaj-acey w Bydlinie Powiecie Olkuskim Woiewod. Krakowskim zamieszkałych, przeciwko JW. Monice z Łosiów Cieskiej po niegdy Stanisławie Cieskim pozostalej wdowie swoim niemniej nieletnich Apolinarego, Seweryny i Zenony Cieskich z niegdy Stanisła-wem Cieskim sptodzonych dzieci opiekończym Jmieniem czyniącey w Dobrach Rachwało-wicach Powiecie Szkalbmierskim Woiewod. Krakowskim zamieszkałej o d. i. ał majątku po niegdy Kazimierzu Cieskim pozostalego w dniu 20 Stycznia 1818 roku zapadłym Delegowany podaje do wiadomości, iż dobra Rachwałowice z przyległościami Filipo-wice w Powiecie Szkalbmierskim Woiewod. Krakowskim położone od miasta Koszyc ewierć mile od Opatowca mila iedna, a od Wisły cwierć mile odległe, przez Bie-płych do summy 235,816 Złp. w monecie Srebrney grubey Courant oszacowane, nie-mniej Dobra Woystawice w tymże Powiecie i Woiewod. położone, od Koszyc mila ied-na od Wisły mila iedna, a od Krakowa pięć mil odległe, urządzone do Summy 167044 Złp. 20 gr. w monecie iak wyzey oznione, przez Publiczną licytacyą sprzeda-

ne będą i po odbyciu na dniu 9 m. i r. b. licytacji przygotowawszy termin do przy-
sądzenia stanowczego na dzień 27 Kwietnia r. b. 1818 o godzinie stey ranney wy-
znaczonym; życzący sobie nabyć tekowe Dobra mają się stawić przed Podpisa-
nym do-tey czynności wyznaczonym w Krakowie przy Ulicy Grodzkiej Pod L. 106
w miejscu Posiedzeń Trybunału, opatrzeni w dziesiątą część jako vadium w dniu iak
wyżej oznaczonym; o ianych Warunkach można się dowiedzieć w kancelaryi Wgo Pi-
sarza Trybunału. W Krakowie dnia 13 Marca r. 1818.

Krzyżanowski. As. Tryb.

Jgnacy Klimczyk, (rodem z wsi Krowodrzy, w Obwodzie Wolnego miasta Krakowa,
w r. 1811 przysłał do woyska Polskiego w Warszawie, ale niewiadomo, do którego pułku.
wczem żądanie jest familii czy żyte, lub gdzie się znajduje; aby mogła wiedzieć o
jego śmierci lub życiu, upraszam zatem, ktoby wiedzieć mógł onim, aby przez mi-
łość bliźniego donieść do podpisanego, za co zapewnia się wynagrodzenie od Sukces-
sorów.

Moszczeński, Zarządca Krowodrzy.

U. P. Dominika Dobrowolskiego pod Liczbą 16 w Szary Kamienicy, iest Koniczy-
na Krajowa z Piekar, niesuszona funt po 1. Złp: 15 gr: do sprzedania.

Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi Woiewództwa Krakowskiego. Z powodu
iż termin do uskuteczenia wyboru Administratora Dóbr massy kredalney Teodora
Wessla na dzień 18 Grudnia r. z. oznaczony, dla niestawienia się wierzycieli teyże
massy, bezskutecznie upłynął, Trybunał przeto nowy w tey mierze termin na dzień
9 Kwietnia r. b. godziną 3 po południu wyznacza, na którym równie wieś Strzegowa
w Powiecie Pileckim, Woiewództwie Krakowskiem leżąca, a do massy wspomnioney
Teodora Wessla należącą w trzechletnią possessyją od dnia 24 Czerwca 1818 r. zaczy-
nać się mająca, pod warunkami w Kancellaryi Trybunału dla potrzebney każdego in-
formacyi złożonemi, więcej dającemu przez publiczną licytacyją wypuszczonę zosta-
nie, w skutku czego Trybunał wzywa tak wierzycieli massy kredalney Teodora Wess-
sla iako też wszystkich chęć licytowania mających; pierwszych dla naradzenia się
względem wyboru Administratora Dóbr rzeczoney massy, którego Trybunał w razie
przeciwnym na niebezpieczeństwo tychże wierzycieli z Urzędu mianować będzie; osta-
tnich zaś końcem nabycia proponowanej dzierżawy, do której warunki w Kancellar-
ryi Trybunału przeczytać mogą, ażeby przed Delegowanym Sędzią Trybunału W.
Dwernickim na terminie oznaczonym stawili się. W Krakowie d. 9 Lutego 1818 r.

M. Gostkowski, Prezes.

Mochnicki, Sekretarz.

Podpisany Rezolucyją Trybunału I. Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neu-
tralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu pod dniem 25 Lutego r. b. do Nru 299 wysłał,
do sprzedaży kamienicy jedney przy ulicy Szerokiej pod liczbą 78, a drugiey przy ulicy
Grodzkiej pod L. 82 w Krakowie położonych, niegdy ś. p. Antoniego Szretera, Obywate-
la Miasta tego własnych, delegowanym będąc. Niniejszym zawiadomia, iż też kamie-
nice urządzone przez trzech w sztuce biegłych Taxatorów przysięgłych oszacowane,
a mianowicie pod Nr. 78 zł. pol. 10,440, zaś pod Nr. 82 z. p. 5,500, przez publiczną
licytacyją przygotowawczo przed podpisanym odbyły się mającą; pierwsza dnia 9tego
Kwietnia r. b. a druga pod Nr. 82 oznaczona dnia 13go tegoż samego miesiąca i roku
z. gotową srebrną monetę kurs w kraiu tym mającą, sprzedane będą. Zyczący sobie
takowych nabydź, zechcą się na terminach wyżej wyszczególnionych, w kamienicach
licytacyi podpadających, o godzinie stey przed południem, zaopatrzeni w wadia przy-
zwoite, dziesiątą część summ szacunkowych wynosić mające, znajdować. Co się
tycze warunków licytacyi, o tych każdego dnia z rana u podpisanego Kommissarza
zainformować się można będzie, które także przed rozpoczęciem się licytacyi głośno
odczytane zostaną. W Krakowie d. 26 Lutego 1818 r.

J. Miętuszcwski.